

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923010317
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7923010317.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Baločka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2024, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3Nt/7/2023 zo dňa 26.09.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 3Nt/7/2023 zo dňa 26.09.2023 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov vedenej pod sp. zn. 7T/117/2018.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že poškodená celý čas klamala, v čase skutku bola maloletá a pod vplyvom otca, ktorého sa bála, a preto tak vypovedala, preto je dôležité akým spôsobom a za prítomnosti koho vypovedala, čím by sa zistili nové skutočnosti, ktoré by mu mohli pomôcť. Navrhol vypočuť aj svedka C. D., ktorého výpoveď považuje za dôležitú, pretože práve jeho výpoveďou by bolo možné odstrániť rozpory, kde bola v tom čase maloletá priviazaná. Tieto návrhy však súd zamietol, preto nebolo možné posúdiť vierohodnosť výpovedí a verifikovať tvrdenia, ktoré by už mohli sami o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste vo vzťahu ku nemu. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podala sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Správne teda postupoval okresný súd, keď návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov vedenej pod sp. zn. 7T/117/2018 zamietol.

Krajský súd sa s uvedeným rozhodnutím stotožňuje a považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 7T/117/2018 zo dňa 07.03.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/36/2019 zo dňa 30.05.2019 uznaný vinným zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2019.

Z návrhu odsúdeného A. B. o povolenie obnovy konania vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu je podľa jeho názoru v rozpore so skutkovým stavom veci, nakoľko dodatočne vyšli najavo skutočnosti aj dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu a prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí nemohli byť vzaté do úvahy a nemohlo sa na ne prihliadať. Z tohto dôvodu požiadal o povolenie obnovy konania, ako aj o ustanovenie obhajcu, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody.

Správne postupoval okresný súd, keď po doručení návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorom vypočul odsúdeného, ním navrhnutých svedkov a svedkyňu - poškodenú, oboznámil podstatný obsah spisového materiálu a rozhodol o podanom návrhu.

Na verejnom zasadnutí odsúdený zotrval na písomne podanom návrhu s tým, že žiadal, aby pred súdom boli vypočutí ako svedkovia E. F. a G. H.. Títo svedkovia sa mali stretnúť s poškodenou na jednej ceste na osade vtedy, keď sa mal stať skutok, a podľa jeho názoru budú vedieť povedať pravdu, ako sa všetko stalo a mohli by preukázať jeho nevinu. Odsúdený žiadal taktiež opätovne pred súdom vypočuť aj poškodenú I. D., ktorá v tejto veci síce už bola vypočutá, avšak v tom čase mala iba 14 rokov a bola podľa neho pod vplyvom svojho otca, pričom v súčasnosti by už nemusela byť ovplyvnená svojim otcom a povedala by pravdu, ako sa to všetko stalo.

Z výpovede svedka E. F. na verejnom zasadnutí vyplynulo, že keď bol doma v roku 2018 a pil s kamarátmi, prišla k nim poškodená I. D., ktorá plakala. On sa jej vtedy opýtal, že prečo plače, na čo mu ona povedala, že zavrelí A. B., a to preto, lebo jej otec ju nahováral na to, aby ho nechala zavrieť. Vtedy sa ho aj pýtala, že aké je to byť zavretý v base, pretože vedela, že on už predtým v base bol a od neho chcela vedieť, že či B. v base nebijú, načo jej povedal, aby sa nebála. I. D. mu ešte povedala, že ona B. ľúbi, a že si dačo spraví kvôli tomu, že B. skončil v base. Svedok si myslí, že jej otec to tak chcel kvôli tomu, aby za ňu dostal peniaze - odškodné, za to, že bola ešte maloletá. Na osade vedia všetci, že A. B. sedí zadarmo, a že nič neurobil.

Z výpovede svedka G. H. na verejnom zasadnutí vyplynulo, že nakoľko B. nastúpil do výkonu trestu skôr ako on, svedok sa ešte v čase, keď nebol vo výkone trestu, dozvedel od svojej rodiny, za čo bol zavretý A. B.. Ohľadom tejto veci vie to, že I. D. si na odsúdeného B. vymyslela, že ju mal zviazať, ale on to určite nespravil, lebo to spravil iný chlapec. Má vedomosť aj o tom, že za tým všetkým je otec I. D., ktorý sa na A. B. hnevá, a z tohto dôvodu si to I. D. takto na odsúdeného B. vymyslela, aby sa on za to dostal do basy. Jej otec ju nútil, aby všetko povedala na B., čo ona aj urobila, pretože sa svojho otca bojí. Tieto veci povedala svedkovi osobne I. D. vtedy, keď sa raz stretli vonku, keď sa on nachádzal v bytovke doma na balkóne a ona prechádzala okolo bytovky, vtedy sa pod balkónom zastavila a začala

sama rozprávať o A. B. a povedala mu, ako to bolo. B. už bol vtedy právoplatne odsúdený a bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Svedkyňa - poškodená I. D. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí potvrdila, že jej pred viacerými rokmi odsúdený B. poviazať ruky, šiju a nohy. Prítomný tam bol vtedy aj C. D.. Nie je však pravda, aby ona poslala C. D. po A. B., aby prišiel ku nim. Zviazal ju vtedy B., od začiatku tam bol aj C. D., ktorý ju bil s palicou. B. jej vtedy povedal, že keď on za ňu dostal podmienku 3 roky, tak ona tam bude kvôli tomu 3 roky poviazaná. B. bol predtým odsúdený za to, že ona bola maloletá a spolu mali sex. Poviazaná bola asi tak hodinu a pol. B. ju priviazal o strom, nechal ju tak a odišiel domov. Na mieste, kde bola poviazaná, sa hrali deti a ona týmto deťom povedala, aby išli po jej mamu, ktorá zavolať polícia. Následne prišli policajti na miesto a rozviazali ju. Policajti ju ešte v ten deň hneď zobrali aj na políciu. V tejto veci vypovedala aj v pôvodnom konaní, strach zo svojich rodičov vtedy nemala. Jej otec ju nijakým spôsobom neovplyvňoval, ako má vypovedať v tejto veci, a neovplyvňoval ju ani tak, že má nejakým spôsobom vypovedať proti A. B.. Predtým aj na polícii aj pred súdom vypovedala tak, ako sa to všetko stalo a nebola nijako ovplyvňovaná. Pokiaľ niekto tvrdí, že ju pri výpovediach ovplyvňoval otec, že má vypovedať proti odsúdenému B., tak to určite nie je pravda.

Obhajoba navrhovala na verejnom zasadnutí vypočuť aj svedka C. D., ale okresný súd však tento návrh na vykonanie dôkazu odmietol, keďže výsluch nepovažoval za dôležitý a podstatný pre rozhodnutie, nakoľko svedok C. D. už bol ako svedok vypočutý v pôvodnom konaní.

Krajský súd zdôrazňuje, že v predmetnej trestnej veci ide už o tretí návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 3Nt/8/2021 bol jeho prvý návrh na obnovu konania uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 17.06.2021 zamietnutý a v konaní vedenom pod sp.zn. 5Nt/15/2021 vzal odsúdený svoj druhý návrh na obnovu konania späť.

Ďalej je potrebné poukázať na to, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci.

Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk: 1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme, 2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd vzhľadom na takto zistené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktoré je vecne správne a zákonné. Poukazuje pritom na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd, ani krajský súd nezistil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Odsúdený ani jeho obhajca nepredložili v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne dôkazy

a ani iné konkrétne, jasne definované skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

K jednotlivým sťažnostným dôvodom odsúdeného krajský súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o postup okresného súdu, ktorý uviedol, že menovaný vo svojom návrhu neuvádza žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali preukazovať nevinu odsúdeného, nakoľko osoby svedkov E. F. a G. H., ako aj ich výpovede pred súdom, nemôže súd hodnotiť inak, ako absolútne nedôveryhodné, keďže sa jedná o spoluväzňov odsúdeného A. B. v Ústave na výkon trestu Banská Bystrica - Kráľová po dobu niekoľkých rokov, pričom so svedkom F. je odsúdený v rámci ústavu dokonca na jednej izbe a so svedkom H. sú spolu zamestnaní na rovnakom väzenskom pracovisku a navyše, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, že všetky tvrdenia odsúdeného A. B., ako aj uvedených svedkov, ktoré mali preukazovať jeho nevinu, pred súdom jednoznačne poprela poškodená I. D., tak uvedený postup hodnotí krajský súd ako vecne správny a zákonný, nakoľko aj podľa názoru krajského súdu nejde o nové dôkazy a ani samotné skutočnosti, ktoré by sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

Krajský súd prehodnotil vyššie uvedené návrhy odsúdeného, ako aj jeho obhajcu na vykonanie dokazovania a dospel k záveru, že v pôvodnom konaní boli vykonané všetky úkony na to, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť o skutku odsúdeného. Teda vyššie uvedené dôkazy predložené odsúdeným či jeho obhajcom by nijakým spôsobom nemohli zmeniť daný skutkový stav. Preto dôkazná situácia ustálená súdom v pôvodnom konaní 7T/117/2018 by sa ani vykonaním týchto dôkazov nezmenila a odsúdený ani jeho obhajca neuviedli ďalšiu novú podstatnú skutočnosť, ktorú na povolenie obnovy konania vyžaduje Trestný poriadok. Podľa názoru krajského súdu odsúdený iba opakovane uvádza totožné návrhy, a tieto opakovane subjektívne hodnotí v snahe privodiť nové rozhodnutie vo veci. Zároveň krajský súd na tomto mieste poukazuje na odôvodnenie predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa so všetkými odsúdenými prezentovanými námietkami vysporiadal.

Po zhodnotení uvedených okolností aj krajský súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebola zistená existencia skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania o vine a treste odsúdeného, a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, a preto za daného stavu veci neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o sťažnosti odsúdeného A. B. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.